

1886-08-21

SENDER

Eline Lange

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Mentioned people:
H.C. Aggersborg
Molly Bech
Nanny Bech
Eline Lange
Johan Lange
Petrine Lange
Joakim Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Archive:
Mappe 48 nr. 40

TRANSCRIPTION

Mappe 48 brev nr. 40

d. 21. August 1886.

Du har Ret i, kjære Joakim! at det er underligt at faa Svar paa ældgamle Breve, derfor vil jeg kun skrive et nødvendigt Svar: Du har aldrig skrevet anderledes end Du burde skrive og jeg takker Dig nu som altid for alle Dine Breve.

Tak ogsaa Fr. Bech for hendes Linier, jeg har aldrig tænkt paa at være vred paa hende, saa maatte jeg da være et endnu daarligere Stykke Moder end jeg er. – Skrev jeg mere, vilde det blive Gjentakelse og nu er jo alt, hvad Fremgang, Pleje og hvad dertil hører saa godt, som nogen kan ønske, saa vi kan ikke være taknemmelige nok, - taknemmelige mod Gud og kjærlige Mennesker. – Hvad der fylder os mest i Øieblikket er naturligvis at I maa

-2-

finde det rette Tidspunkt for Hjemrejsen eller rettere det bedste Opholdssted for Vinteren. Du skrev kun i Faders Brev at Agnete vilde gjerne hjem til Efteraaret; ikke at vi skulde give vor Mening til kjende. – Vi havde nu foreløbig slaaet os til Ro med at hun havde bedst af at blive et godt Sted dernede; men Rom ved Du jeg er bange for. Det er ikke Luften eller Vandet, men Uroen: Selskabeligheder og den uendelige Masse, som nødvendig skal sees; ikke alene Malerier, Galerier, Museer, men al den Mangfoldighed, som Du selv bedst ved Besked om. Du ved at jeg havde glædet mig til Civita for at hun kunde udhvile Sjæl og Legeme; nu kom Sygdommen i Stedet for. –

Naar Du spørger om vor Mening maa vi jo ogsaa sige, hvad vi tænker os at være bedst for Agnete. Hvis det var nødvendigt for Dig at blive Vinteren i Rom, saa maatte hun følge sin Mand og det blev et

-3-

helt andet Spørgsmaal, men nu taler vi jo kun om hvad der er bedst for hende. Naar jeg tænkte paa at faa hende hjem, inden Jul var det ikke alene Rejsen, som jeg syntes kunde blive vanskelig, men ogsaa Livet herhjemme, da Du har saadan et stort Bekjendtskab, foruden hendes eget i Forvejen. Hvis Du altsaa ikke troer, Du kan finde et sundt og roligt Sted, som ogsaa passer for Dig selv, synes Fader og jeg at vi maa foretrække at I tager hjem, forudsat at hun kan taale Rejsen. – Det var jo glimrende Resultater Du idag beretter om og dejligt at tænke paa Mælken, som hun drikker med saa stort Velbehag. Vi har rigtignok altid syntes saa udmærket godt om Din Onkel Aggersborg, men nu kjender vi ham jo nærmere. Jeg har længe været af den Mening at man kunde komme i godt

Humeur alene ved at se hans milde, skjælske Øine. – laftes var Petrine M. og jeg et helt fornøjeligt Besøg derude, Du kan tro at Søen var klar og dyb og Træerne stod nede i Søen, næsten klarere

-4-

end paa Bredden. Din Faster var saa opmærksom at hun sendte Bud efter Fr. Bechs Brev til Fru Maribo til mig. Jeg var naturligvis overmaade glad ved at læse det, da hendes Breve saa udmærket giver Billede af Tilstanden. Jeg vilde have været hen til Fr. M. Bech, men saa kom hun derhen og jeg gaaer saa til hende en anden Dag; - hun kom ligesom vi sad og talte om at det ogsaa var et Offer fra hendes Side at undvære Søsteren.

I dag sendte vi Faders Brev [(det med Beskrivelse af Lazarus Maleriet)] til Din Onkel Aggersborg sammen med Dit lille til ham. Grunden til at vi ikke har sendt det før, var at vi ikke var sikker paa om Du ønskede det, men da Du i dag udtrykkelig beder os at meddele dem Dine Breve, tænkte vi Du ikke havde noget derimod. – Du kan tro at jeg blev glad over at I havde afskediget Pio, thi jeg kan ikke nægte at jeg studsede ved at se, af Fr. Bechs Brev, som jeg læste igaar, at I endnu maatte vaage, da jeg dog havde faaet det Indtryk af Dine sidste Breve at Nætterne var gode. – Du forstaaer rigtignok at vække vor Nysgjerrighed ved Dine henkastede Yttringer om Fru Syndacas og andre.

25/8

Dette her er bleven lovlig gammelt, men Fader syntes vi skulde tale med Din Onkel, inden det blev sendt bort. Saa gik Fader og jeg derud iaftes. Vi traf kun Din Faster, da Din Onkel desværre var syg og nu har Fader lovet at skrive derom, mere klart end jeg.

8. 21 Aug.
1886.

Du har Ret i, Gjøre Joachim!
at det er underligt at far har gaaet
eldgamle Breve, derfor vil jeg sende
og et nødvendigt Brev: Du har aldrig
Brevet understødet end Du kunde
skrive og jeg lægger dig nu som
alltid for alle Dine Breve.
Til og som Fr. Bæk har kendt Lina,
jeg har aldrig hørt paa at være vred
paa hende, saa meget. De være
et endnu daarlige Plagge Moder
end jeg er. - Brev jeg mere, vilde det blive
gjentagelse og nu er jo alt, hvad
Frengang, Pleje og hvad der til hø-
rer saa godt som nogen. Men du
se, saa vi kan ikke være læn-
melig nok, - lænmelig mod
Gud og Gjorte Menneker. —
Hvad der følger af mest i Gle-
delser er naturligvis at I nær

finde det rette Tidspunkt for
Ejendomsregns eller rettere det bedste
Opkøbssted for Vinteren. Du blev
som sin Faders Brev at Agnete ville
gjeme siges til Efteraaret; ihe
at vi skulde give vor Mening
til Gjænde. — Vi havde nu fore-
løbig slægt at dit Ro med at hun
havde bedst af at blive et godt
Sted temet, men Rom ved du
js er bange for. Det er ihe Luft
eller Vandet, men Uroen: Selskabe-
lighederne og den uendelige Masse,
som nødvendigt skal seet, ihe alene
Malerier, Galerier, Museer, men
at den Mangfoldighed som du
selv bedst ved Bedst om. Du
ved at js havde glædet mig til Civi-
la for at hun kunde indkøbe
Bøger og Læse, nu som Lygdom-
men i Stedet for. —

Nar du spørger om vor Mening
maa vi jo ogsaa sige, hvad vi
konstet at at vore bedst for Agnete.
Hvis det var nødvendigt for os at
blive Vinteren i Rom, saa maatte
hun følge sin Mand og det blev et

helt andet Spørgsmaal, men nu
taler vi jo kun om hvad der er bedst
for hende. Naar j. tænkte paa at fer
hende hjem, indru Jul var det ikke
alene Rejsen, som j. syntes kunde
blive vandslet; men ogsaa Livet
her hjemme, da Du har saadan et
stort Besjættethed, foruden hende
egte: Forvejen. Hvis Du ogsaa
ikke troer, Du kan finde et andet og
roligt Sted, som ogsaa passer for
Dig selv, synes Fader og j. at vi maaske
forstodde at i hager kjend, for-
udsat at hun kan lade Rejsen.
— Det var jo glimrende Resultater Du
idag beretter om og digst at andre
paa Moltzen, som hun drister med
saar stort Velbekjend. Vi har rigtig-
nok altid syntes saar utværdet
gode om Dis Ordre Aggersborg,
men nu sender vi hant jo noerne
de. j. har længe været af den Me-
ning at man kunde komme
i gode Humeur alene ved at se
hans milde, sjældne Pine. —
Lafte var Petrine M. og j. et helt
forholdt Besjættethed, Du kan
se at Loven var klar og dog og For-
re stod net: Loven, nokken Hæder

en paa Brethen. Din Faders var saa
opmorsom at hun sendte Brev efter
Fr. Beckers Brev til Fr. Meinbo til mig.
Jeg var naturligvis overmaade glad
ved at lose det, da hendes Brev saa
indimodet giver Billedet af Pilsandens
Fryd vilde have været hen til Fr. M. Beck,
men saa som hun desken og is gaar
saa det kunde en anden Gj. - hun som
ligeom vi sad og satte os at det ogsaa
var et Offer fra hendes Side at undvære
Lederen. Det med Bedrivels af Lazarus Meling
saa sendte vi Faders Brev til din Ouel
Aghensborg sammen med Dit lille til ham.
Grundet til at vi ikke har sendt det for
over at vi ikke var sikker paa om Du var
siddet det, men da Du ikke indræbte beder
at at meddele dem dine Breve, sendte
vi Du ikke havde noget derimod. - Du
saa saa at jeg blev glad over at I havde
afrediget sig. Thi jeg saa ikke noget at jeg
skulde ved at se, af Fr. Beckers Brev, som jeg
loste igen, at I endnu maatte vage da
jeg havde faaet det Indtryk af dine sidste
Breve at Næsten var gode. -
Du fortæller rigtigst at være var Nys-
gjerrighed ved dine kenderkender Gfthim
om Fr. Lyndal og andre. 25
Dette her er bleven loof. gammelt, men Fr.
der ryktes vi skulde tale med din Ouel, inden
det blev sendt bort. Saa gik Faders og jeg sendt
afes. Vi traf saa din Fader, da din Ouel
derovre var ogsaa og en her Faders loof
at blive derom, mere Blæk end jeg.